

Erfaring og af det specielle for denne Lejlighed tilvebragte sagkyndige Skøn. Det vil sikkert ikke være heldigt, og det ærede Medlem staar ogsaa her ganske ene. Saaledes som Forslaget altsaa foreligger nu, som et Ændringsforslag, der gaar ud paa at have to Appellinstanser, maa jeg fraraade det. Spørgsmaalet om, hvorvidt Forslagets videre Behandling kan føre til en Ordning, hvorefter man erstatter Indenrigsministeriet med Højesteret, maa jeg lade staa hen. Overfor dette Spørgsmaal vil jeg dog gerne ogsaa paakalde Hensynet til Højesteret: at man ikke belemrer den med Sager, som muligvis i stort Omfang vil optage dens Tid, hvilket maaske, navnlig efter Gennemførelsen af den nye Retsreform, ingenlunde vil være Højesteret kært.

Under Nr. 16 a. og b. er der stillet to Underændringsforslag til Forslaget vedrørende Lønninger for Raadet. Jeg fraraader Vedtagelsen af begge disse Underændringsforslag. Skulde jeg sige, hvilket af dem jeg stærkest vil fraraade, maatte det være det, som er stillet under Nr. 16 b., og som gaar ud paa at nedsætte Slutlønnen for Fuldmægtigen i Arbejderforsikrings-Raadet fra 3,600 til 3,300 Kr. For Øjeblikket er Slutlønnen den førstnævnte Sum, og Ændringsforslagets Vedtagelse vil altsaa betyde en faktisk Føringelse af en Stilling, som paa Grund af sin særegne Karakter utvivlsomt har Krav paa en Løn som den nuværende. Under Nr. 25 er der af et Mindretal stillet Forslag om, at Selskabernes Pligt til at afholde Udgifterne ved særlig Sygebehandling ogsaa skal omfatte Sygekasse-medlemmer. I Betænkningen er rigtigt angivet Grundene til, at jeg maa fraraade Vedtagelsen af dette Forslag. Man har her i Landet gjort alt, hvad man kunde, for at styrke Sygekasseloven og den Bevægelse i Befolkningen, der kalder saa mange som muligt til Sygekasserne, men dette er et Skridt i modsat Retning, som jeg ikke anser for heldigt.

Under Nr. 28 findes, stillet af et Flertal, et Forslag om Forhøjelse af Taksterne. Om disse Forhøjelser skal jeg sige, at der her kun kan være Tale om et Skøn. I det paa-gældende Lovforslag er allerede forhøjet den normale Arbejds løn, fra hvilken man gaar ud med Hensyn til Taksterne vedrørende Udbetaling i Tilfælde af Invaliditet og Død, og her foreslaas den forhøjet til at være 1,500 Kr. Dermed har man overskredet den normale Arbejds løn, men selv om disse Takstforhøjelser vedtages, vil Loven dog vedblivende hvile paa det Princip, at Arbejderne bærer en væsentlig Del af

deres egen Forsikring, og at denne Forsikring kun omfatter den Del, som Arbejdets Værdi betyder. Naar jeg imidlertid har udtalt Sympati for de foreslaede Takstforhøjelser, er det, fordi Lovforslagets Takstforhøjelser er fremkommet paa Grundlag af et Forslag, som er udarbejdet allerede for adskillige Aar siden; og efter det Kendskab, jeg har til Arbejderforsikrings-Raadet og dets Virksomhed, er jeg temmelig overbevist om, at det, hvis det skulde have fremsat Forslaget paa det Tidspunkt, hvor det endelig kom til at foreligge for Rigsdagen, neppe vilde være standset ved de Takstforhøjelser, som blev foreslaaet, da Raadet for saa og saa mange Aar siden udarbejdede sin Betænkning. De hvilede paa de daværende Forhold, og de Forhold, som senere er indtraadt, har medført en Forøgelse i Omkostningerne ved Livsopholdet med saa meget, at en Takstforhøjelse er begrundet. Jeg regner her ikke med den særlige Dyrtidsforhøjelse, som er indtraadt nu, og som det vilde være uberettiget at lægge til Grund ved Fastsættelsen af Takster i en varig social Lov. Men ligesom det er en Skønssag, hvad man bør fastsætte, er det et Spørgsmaal, hvad der under Forhandlingen i Rigsdagen med alle de Faktorer, som her gør sig gældende, kan opnaas af Takstforhøjelse, og idet jeg udtaler, at jeg med Glæde fører Lovforslaget med disse Takstforhøjelser videre, kan jeg henholde mig til, hvad den ærede Ordfører for Udvalget (Rørdam) har sagt om disse Taksters videre Skæbne.

Under Nr. 45 har et Mindretal, for hvilket det ærede Medlem fra Frederikshavn (Thomas Larsen) paa ret kraftig Vis var Ordfører, foreslaaet at fæstne Reglerne vedrørende Adgangen til at omsætte Erstatningen i Livrente. Jeg tror imidlertid, at de ærede Medlemmer, som har taget Ordet for dette Forslag, ikke er tilstrækkeligt klare over, at de ved den Formulering, deres Ændringsforslag har faaet, delvis vil komme til endog at modvirke det Formaal, de har, thi hvis man som her siger, at Skadeserstatningerne, naar de udgør over 3,000 Kr., som Regel for de gamle bør omsættes i en Livrente, vil dette medføre Vanskeligheder for Raadet med Hensyn til Omsætning i Livrente af mindre Erstatninger, selv om Raadet finder en saadan Omsætning i Livrente nok saa ønskelig. Hvis Raadet ønsker en lille Erstatning omsat i en Livrente, fordi det erkender, at vedkommende er en Person af den Art, som de ærede Medlemmer, der har taget Ordet for Ændringsforslaget, skildrer, vil vedkommende, hvis dette Ændringsforslag bliver til Lov, kunne